

OBOWIĄZKI PRZEDSIĘBIORCY ZWIĄZANE Z OCHRONĄ ŚRODOWISKA

1. Obowiązek przeprowadzania kampanii ekologicznych	str. 1	6. Koniec z jednorazowymi plastikami na mocy unijnych regulacji	str. 3
2. Rejestracja w BDO podmiotów wytwarzających odpady	str. 2	7. Opata recyklingowa za torby foliowe	str. 4
3. Transport odpadów przez terytorium Polski	str. 2	8. Lekarz ponosi opłaty z tytułu korzystania ze środowiska	str. 4
4. Działalność w zakresie doradztwa kredytowego a BDO	str. 2	9. Opłata środowiskowa za środki dezynfekujące	str. 4
5. Wysokie sankcje za łamanie przepisów odpadowych	str. 3	10. Opłata za auto w leasingu	str. 4

1. Obowiązek przeprowadzania kampanii ekologicznych

Wraz z końcem roku przedsiębiorcy wprowadzający produkty w opakowaniach zobowiązani są do dokonania rozliczenia z proekologicznych działań prowadzonych w ramach tzw. publicznych kampanii edukacyjnych. Firmy, które nie przeprowadziły kampanii ani nie zawarły umowy z organizacją odzysku, muszą wnieść z tego tytułu stosowną opłatę.

Edukacja dla społeczeństwa

Obowiązek prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych (PKE) przez przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach wynika z ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Ustawa ta przez pojęcie „publicznej kampanii edukacyjnej” rozumie każde działanie mające na celu poprawę stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa, obejmujące informowanie o prawidłowym postępowaniu z odpadami opakowaniowymi, możliwym wpływie odpadów opakowaniowych, w tym odpadów powstałych z toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, na środowisko i zdrowie ludzi, dostępnych systemach zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych. Poza tym mogą to być: kampanie prowadzone w środkach masowego przekazu, ulotki i broszury informacyjne, plakaty, konkursy, konferencje oraz imprezy o charakterze informacyjno-edukacyjnym. Możliwości prowadzenia takiej kampanii są więc szerokie i ustawa nie narzuca w tym zakresie żadnego rozwiązania. Skuteczna kampania edukacyjna ma pod-

nieść poziom wiedzy ekologicznej społeczeństwa oraz zaowocować podjęciem działań proekologicznych w życiu codziennym.

Nie każdy przedsiębiorca wprowadzający produkty w opakowaniach musi być od razu zobowiązany do prowadzenia takich proekologicznych działań na rzecz społeczeństwa. Takiego obowiązku nie mają bowiem przedsiębiorcy wprowadzający produkty w opakowaniach, którzy w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu produkty w opakowaniach o łącznej masie opakowań nieprzekraczającej 1 Mg (tj. 1.000 kg – 1 tona), pod warunkiem złożenia w terminie do dnia 15 marca każdego roku:

- zaświadczenia lub oświadczenia o pomocy de minimis w zakresie, o którym mowa w art. 37 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 743),
- informacji, których zakres został określony w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Ponadto taki przedsiębiorca musi spełniać warunki dopuszczalności pomocy de minimis określone w obowiązujących przepisach prawa Unii Europejskiej w zakresie pomocy de minimis i pomocy de minimis w rolnictwie. Wartość pomocy de minimis odpowiada wartości zwolnienia z opłaty produktowej, obliczanej z zastosowaniem maksymalnej stawki opłaty produktowej dla opakowań oraz 2% wartości netto opakowań

wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym.

Jeżeli przedsiębiorca nie sfinansuje publicznych kampanii edukacyjnych, grozi mu kara w wysokości od 10.000 zł do 500.000 zł.

Formy realizacji PKE

Ustawodawca przewidział kilka możliwości realizacji obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych. Przede wszystkim firma może prowadzić taką kampanię samodzielnie, przygotowując różnego rodzaju materiały informacyjne, edukacyjne np. na temat segregowania odpadów, organizując szkolenia (w czasie epidemii również on-line). Przy czym na organizację takich działań musi przeznaczyć określoną kwotę. Ustala się ją w wysokości co najmniej 2% wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym (art. 19 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi).

Rozliczenie wykonania obowiązku prowadzenia kampanii edukacyjnych następuje na koniec roku kalendarzowego. Wartość opakowań przedsiębiorca musi ustalić samodzielnie. W przypadku braku możliwości ustalenia wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu w drodze importu produktów w opakowaniach lub wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów w opakowaniach, wartość netto opakowań wprowadzonych do obrotu ustala się na podstawie wartości netto podobnych pod względem zastosowania, wymiarów i masy opakowań tego samego rodzaju dostępnych na terytorium kraju.

Jeżeli przedsiębiorca nie chce sam takiej kampanii prowadzić lub nie zdążył w tym roku zorganizować takich działań, w związku z pandemią koronawirusa i wprowadzonymi w naszym kraju ograniczeniami, wówczas może wywiązać się z tego obowiązku poprzez wpłatę kwoty odpowiadającej 2% wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym na odrębny rachunek bankowy marszałka województwa (do dnia 31 grudnia br.).

Propozycje kampanii ekologicznych organizacji odzysku w zakresie poprawy efektywności zbiórki odpadów zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz w zakresie właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi

- Konferencje Prawa Ochrony Środowiska, podczas których poruszane są zagadnienia dotyczące prawa ochrony środowiska w obszarach obsługiwanych przez organizacje odzysku (opakowania, baterie, sprzęt elektryczny i elektroniczny, odpady, emisja, ewidencja i sprawozdawczość).
- Działania wspomagające znakowanie obszarów gospodarowania odpadami oraz zasobami (woda/energia elektryczna) w firmie.
- Warsztaty edukacyjne w szkołach kierowane do uczniów szkół podstawowych. Warsztaty mają charakter prelekcji połączonej z emisją materiałów multimedialnych o recyklingu.
- Pikniki ekologiczne podczas imprez o charakterze masowym. Wiedza o odpadach przekazywana jest przez gry i zabawy dla dzieci i dorosłych.

Umowa z organizacją odzysku

Warto rozważyć jeszcze jedną możliwość realizacji omawianego obowiązku w długofalowym aspekcie. Przedsiębiorca wprowadzający produkty w opakowaniach może bowiem obowiązek prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych przenieść na organizację odzysku, na mocy podpisanej w tym zakresie umowy. Art. 19 ust. 3 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi stanowi, że obowiązek prowadzenia publicznej kampanii edukacyjnej może być według wyboru wprowadzającego produkty w opakowaniach wykonywany samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań. Tak przeniesiony obowiązek uznaje się za wykonany. Zawarcie umowy i współpraca z organizacją odzysku przez przedsiębiorcę wprowadzającego produkty w opakowaniach może okazać się dla niego bardzo korzystna. Na tych przedsiębiorcach ciąży szereg obowiązków, z których trudno się samodzielnie wywiązać. Zawarcie odpowiedniej umowy powoduje przejście odpowiedzialności z tytułu obowiązków związanych z odzyskiem i recyklingiem odpadów opakowaniowych z przedsiębiorcy na organizację.

Organizacje odzysku zapewniają realizację ustawowego obowiązku dotyczącego prowadzenia działań edukacyjnych. Takie rozwiązanie pozwala zaoszczędzić czas, który przedsiębiorca musiałby poświęcić na przygotowanie materiałów

oraz zorganizowanie i przeprowadzenie akcji edukacyjnej. Organizacja odzysku ma możliwość przeprowadzenia profesjonalnej kampanii skierowanej do szerokiej grupy odbiorców na terenie całego kraju. Oczywiście każda kampania może być indywidualnie dobrana do danego klienta. Cenę, za jaką wykona tę usługę organizacja odzysku, określa umowa zawarta pomiędzy nią a przedsiębiorcą. Co ważne, taka umowa musi być zawarta w formie pisemnej.

Obowiązki sprawozdawcze

Przedsiębiorca wprowadzający produkty w opakowaniach, który sam realizuje kampanie edukacyjne lub odpowiednią kwotę wpłaca na rzecz NFGOSiGW (za pośrednictwem marszałka województwa), zobowiązany jest składać sprawozdanie o wysokości środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne w ramach rocznego sprawozdania o produktach, opakowaniach i o gospodarowaniu odpadami z nich powstającymi, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy o odpadach. Składa się je w terminie do 15 marca następnego roku.

Jeżeli przedsiębiorca przeniósł obciążający go obowiązek na organizację odzysku, wówczas to ona składa za przedsiębiorcę, od którego przejęła obowiązki, sprawozdanie w zakresie informacji dotyczących wykonania przejętego od wprowadzającego produkty w opakowaniach obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.

Do prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych są zobowiązani w szczególności:

- wprowadzający do obrotu produkty w opakowaniach pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy,
- pakujący produkty wytworzone przez innego przedsiębiorcę i wprowadzający je do obrotu,
- prowadzący:
 - jednostkę lub jednostki handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 500 m², sprzedający produkty pakowane w tych jednostkach,
 - więcej niż jedną jednostkę handlu detalicznego o łącznej powierzchni handlowej powyżej 5.000 m², sprzedający produkty pakowane w tych jednostkach.

2. Rejestracja w BDO podmiotów wytwarzających odpady

Rejestr BDO to rejestr podmiotów wprowadzających produkty, produkty w opakowaniach i gospodarujących odpadami. Stanowi on integralną część bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami. Baza ta pozwala na gromadzenie informacji o odpadach i zapewnia elektroniczną realizację obowiązków rejestrowych, ewidencyjnych i sprawozdawczych.

Dla kogo BDO?

Katalog podmiotów zobowiązanych do uzyskania wpisu w rejestrze BDO znajduje się w art. 50 ust. 1 oraz art. 51 ust. 1 ustawy o odpadach.

Rejestracja w BDO jest obowiązkowa dla większości przedsiębiorców, nawet tych prowadzących działalność jednoosobową. Obowiązek wpisu do BDO dotyczy przedsiębiorców, którzy:

- wytwarzają odpady oraz prowadzą ewidencję tych odpadów,
- wprowadzają na terytorium kraju produkty w opakowaniach, opony, oleje smarowe, pojazdy, baterie lub akumulatory, sprzęt elektryczny i elektroniczny,
- produkują lub importują opakowania albo kupują je w ramach transakcji wewnątrzwspólnotowych (od firm unijnych).

Jako wytwórcę odpadów należy traktować podmiot, którego działalność lub bytowanie powoduje powstawanie odpadów (pierwotny wytwórca odpadów), oraz tego, który przeprowadza wstępną obróbkę, mieszanie lub inne działania powodujące zmianę charakteru lub składu tych odpadów. Warto pamiętać, że wytwórcą odpadów powstających w wyniku świadczenia usług w zakresie budowy, rozbioru, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątania, konserwacji i napraw jest podmiot, który świadczy usługę, chyba że umowa o świadczenie usługi stanowi inaczej.

Obowiązkiem wpisu do rejestru objęte są nie tylko podmioty, które wytwarzają odpady oraz prowadzą ewidencję tych odpadów, ale również wprowadzający na terytorium kraju produkty w opakowaniach, opony, oleje smarowe, pojazdy, baterie lub akumulatory, sprzęt elektryczny i elektroniczny, producenci, importerzy i wewnątrzwspólnotowi nabywcy opakowań.

Dla obowiązku rejestracji w BDO nie ma znaczenia wielkość przedsiębiorstwa.

Każdy przedsiębiorca mający wątpliwości, czy podlega obowiązkowi rejestracji w BDO może wypełnić interaktywny formularz udostępniony na stronie BDO (www.bdo.mos.gov.pl/home/obowiazek_rejestracji). Odpowiadając na kilka pytań, uzyska on odpowiedź czy obciąża go obowiązek rejestracyjny.

Podmioty wpisane z urzędu

Rejestr BDO na terenie poszczególnych województw prowadzą marszałkowie, którzy umieszczają w nim podmioty, które powinny złożyć wniosek o wpis do rejestru. Poza tym część podmiotów wpisują oni automatycznie. Z urzędu do BDO wpisywani są:

- posiadacze odpadów, którzy uzyskali pozwolenie zintegrowane,
- posiadacze odpadów, którzy uzyskali pozwolenie na wytworzenie odpadów,
- posiadacze odpadów, którzy uzyskali zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów,
- podmioty, które uzyskały decyzję zatwierdzającą program gospodarowania odpadami wydobywczymi lub zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych,
- podmioty, które uzyskały kon-

cesję na podziemne składowanie odpadów,

- podmioty, które uzyskały wpis do rejestru działalności regulowanej w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości.

W celu uzyskania wpisu do rejestru należy złożyć formularz rejestrowy, który znajduje się pod adresem: www.bdo.mos.gov.pl.

Zwolnieni z rejestracji

Ustawodawca przewidział przydatki, gdy przedsiębiorca nie musi dokonywać rejestracji w BDO. Ze zwolnienia tego korzystają:

- osoby fizyczne lub/oraz jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcą, które wykorzystują odpady na potrzeby własne,
- podmioty władające powierzchnią ziemi, na której są stosowane komunalne osady ściekowe do: uprawy roślin przeznaczonych do produkcji kompostu lub uprawy roślin nieprzeznaczonych do spożycia i do produkcji pasz,
- podmioty, które prowadzą nieprofesjonalną działalność w zakresie zbierania odpadów opakowaniowych i odpadów w postaci zużytych artykułów konsumpcyjnych, takich jak np. leki i opakowania po nich,
- transportujący wytworzone przez siebie odpady,
- wytwórcy wyłącznie odpadów komunalnych.

Ponadto z obowiązku tego zwolnione są np. firmy, które podpiszą umowę na świadczenie usług w zakresie budowy, rozbioru, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątania, konserwacji i napraw. Wytwórcą odpadów będzie wówczas podmiot, który świadczy usługę, chyba że umowa będzie zawierała inne zapisy w tym zakresie. Przykładowo, jeżeli uszkodzeniu ulegną świetlówki i przedsiębiorca zleci innej firmie wykonanie usługi naprawy

oświetlenia, wtedy z tego tytułu nie jest wymagany wpis do BDO.

Ministerstwo Klimatu opublikowało na stronie internetowej www.bdo.gov.pl objaśnienia prawne mające za zadanie usystematyzować wiedzę w zakresie grup podmiotów niepodlegających obowiązkowi rejestracji w BDO. Z objaśnień

tych wynika m.in., że podmioty prowadzące drobną działalność usługową np. kosmetyczną, o ile nie wytwarzają odpadów medycznych, w wyniku przeprowadzanych zabiegów z zakresu medycyny estetycznej, są zwolnione z wpisu do rejestru BDO jako wytwórcy odpadów komunalnych.

Przykładowe podmioty, obszary i zakresy prowadzonej działalności, w przypadku których złożenie wniosku o wpis do BDO jest obowiązkowe	
Oleje, preparaty smarowe, opony pneumatyczne	– wprowadzanie produktów na terytorium kraju (oleje, preparaty smarowe, opony pneumatyczne), – recykling odpadów powstałych z produktów (oleje, preparaty smarowe opony pneumatyczne), – odzysk odpadów powstałych z produktów (oleje, preparaty smarowe, opony pneumatyczne), – eksport oraz wewnątrzwspólnotowa dostawa odpadów powstałych z produktów w celu poddania ich odzyskowi lub recyklingowi, – organizacje odzysku
Pojazdy (z wyłączeniem pojazdów historycznych)	– wprowadzanie pojazdów po raz pierwszy na terytorium kraju, – punkt zbierania pojazdów, – stacja demontażu, – strzępiarka
Sprzęt elektryczny lub elektroniczny	– wprowadzanie sprzętu po raz pierwszy na terytorium kraju lub autoryzowani przedstawiciele, – zbiórka zużytego sprzętu, – zakład przetwarzania, – działalność w zakresie recyklingu, – działalność w zakresie procesów odzysku innych niż recykling, – organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego
Opakowania, odpady opakowaniowe lub produkty w opakowaniach	– organizacja odzysku opakowań, – eksport odpadów opakowaniowych lub/oraz wewnątrzwspólnotowa dostawa odpadów opakowaniowych, – wytwarzanie, eksport, import opakowań lub ich wewnątrzwspólnotowe nabycie lub dostawa, – recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych, – wprowadzanie po raz pierwszy na terytorium kraju produktów w opakowaniach, – eksport produktów w opakowaniach lub/oraz wewnątrzwspólnotowa dostawa produktów w opakowaniach
Baterie lub akumulatory	– wprowadzanie po raz pierwszy na terytorium kraju baterii lub akumulatorów, – zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, – podmiot pośredniczący
Transport odpadów	– transport odpadów, – działalność w zakresie obrotu odpadami
Utrzymanie porządku i czystości w gminach	– punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych prowadzone samodzielnie przez gminę lub wspólnie z inną gminą lub gminami, – podmioty, które uzyskały wpis do rejestru działalności regulowanej w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości

3. Transport odpadów przez terytorium Polski

Podmiot zagraniczny zajmuje się transportem odpadów na terytorium Europy. Czy konieczna jest rejestracja w BDO, w przypadku gdy transport ten prowadzony będzie przez terytorium Polski, nawet jeśli punkt początkowy transportu i docelowy znajdują się poza terytorium RP?

Zagadnienie, o które pyta Czytelnik budziło wiele niejasności. W odpowiedzi na liczne zapytania kierowane do Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego oraz resortu środowiska na stronie BDO (www.bodo.gov.pl) zamieszczono stanowisko dotyczące tej kwestii. Wynika z niego, że każdy podmiot transportujący odpady zobowiązany jest uzyskać wpis w BDO. Zatem obowiązek ten ma również zastosowanie w odniesieniu do podmiotów zagranicznych wykonujących transport odpadów przez terytorium RP, nawet jeśli punkt początkowy transportu i docelowy znajdują się poza RP.

Przedsiębiorca zagraniczny, który ustanowił oddział na terytorium Polski, zobowiązany jest, za pośrednictwem osoby upoważnionej do reprezentowania, złożyć do marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę oddziału wniosek o wpis do reje-

stru w systemie BDO. Jak czytamy w wyjaśnieniach BDO, po zalogowaniu przez Węzeł Krajowy Identyfikacji Elektronicznej (WKIE) do BDO należy wejść w moduł „Wniosek” znajdujący się w lewym menu i wybrać opcję „Nowy wniosek”. Szczegółowa instrukcja, jak złożyć wniosek o wpis do BDO, znajduje się pod adresem: bdo.mos.gov.pl/instrukcje-krok-po-kroku-system-bdo. Marszałek województwa, po stwierdzeniu, że wniosek nie zawiera braków formalnych, dokonuje wpisu do rejestru niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania. Natomiast przedsiębiorca zagraniczny, który nie ustanowił oddziału na terytorium RP, składa wniosek o wpis do rejestru BDO bezpośrednio do Marszałka Województwa Mazowieckiego w formie pisemnej, wydrukowany i opatrzony podpisem tego przedsiębiorcy lub osoby go reprezentującej.

4. Działalność w zakresie doradztwa kredytowego a BDO

**Rozpocząłem działalność w zakresie doradztwa kredytowego. Tonery, papier i elektrośmieci przekazuje-
my do firm odbierających od nas odpady. Czy z tytułu powstających w placówce odpadów powinniśmy
dokonać rejestracji w BDO?**

Obowiązek dokonania rejestracji dotyczy wielu przedsiębiorców. Lista podmiotów objętych obowiązkiem dokonania wpisu do rejestru znajduje się w art. 50 ust. 1 ustawy o odpadach.

Przedsiębiorcy mogą korzystać ze zwolnienia przedmiotowego w przypadku niektórych rodzajów odpadów, jeżeli nie przekroczą one określonej ilości. Wykaz tych odpadów wraz z określeniem wagi zawiera załącznik do rozporządzenia Ministra Klimatu w sprawie rodzajów odpadów i ilości odpadów, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów (Dz. U. z 2019 r. poz. 2531). Są to m.in.:

- odpadkowe tonery drukarskie inne niż wymienione w kodzie 08 03 17 (dotyczy to wyłącznie odpadów powstających z produkcji, przygotowania, obrotu i stosowania farb drukarskich, zaś odpady powstające z tonerów i kartridży do drukarek biurowych i drukarek stosowanych

- w gospodarstwach domowych są oznaczane odpowiednio kodem 16 02 13* albo 16 02 14) – do 0,2 Mg rocznie,
- elementy usunięte ze zużytych urządzeń inne niż wymienione w kodzie 16 02 15 – do 0,05 Mg rocznie,
- baterie alkaliczne (z wyłączeniem kodu 16 06 03) – do 0,02 Mg rocznie.

Warto w tym miejscu odwołać się do wyjaśnień Ministerstwa Klimatu, które zostały opublikowane na stronie internetowej www.bdo.gov.pl. Czytamy w nich m.in., że: „Odpady powstające w ramach działalności biurowej lub innej drobnej działalności gospodarczej, o charakterze i składzie podobnym do powstających w gospodarstwach domowych, niezawierające odpadów niebezpiecznych, mogą być potraktowane jako odpady komunalne (np. makulatura, opakowania, meble i inne odpady wielkogabarytowe). W związku z tym podmioty

prowadzące drobną działalność usługową np. księgową, doradczą, prawną lub inną biurową, fryzjerską, krawiecką, kosmetyczną (...) są zwolnione z wpisu do rejestru BDO jako wytwórcy odpadów komunalnych. Jako odpady komunalne można potraktować również zużyty sprzęt elektryczny lub elektroniczny niezawierający składników niebezpiecznych np. czajniki oraz zużyte tonery niezawierające składników niebezpiecznych”.

Zatem dokonanie rejestracji w BDO zależy od wielkości odpadów, które powstają w ramach działalności, o której mowa w pytaniu. Poza tym, każdy przedsiębiorca mający wątpliwości czy podlega obowiązkowi rejestracji w BDO może wypełnić interaktywny formularz udostępniony na stronie BDO (bdo.mos.gov.pl/ankieta). Odpowiadając na kilka pytań zawartych w formularzu, uzyska odpowiedź czy obejmuje go obowiązek rejestracyjny.

5. Wysokie sankcje za łamanie przepisów odpadowych

Z dniem 23 września 2021 r. weszły w życie przepisy ustawy o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 1648). Nowelizacja ta wprowadziła zmiany m.in. dotyczące sankcji nakładanych za nieprowadzenie ewidencji odpadów lub dokonywanie w niej wpisów niezgodnych ze stanem rzeczywistym.

Nowe sankcje

Upřednio obowiązujące sankcje za niestosowanie przepisów dotyczących rejestracji, ewidencji i sprawozdawczości w BDO dzieliły się na dwie kategorie:

- grzywna (od 100 zł do ponad 1 mln zł) lub areszt wymierzane przez sądy,
- administracyjna kara pieniężna (od 5.000 zł do 1 mln zł) nakładana przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska.

Nowelizacja wprowadziła sankcję w postaci administracyjnej kary pieniężnej za naruszenie polega-

jące na wykonywaniu obowiązku gospodarowania odpadami przez podmiot, które nie uzyskały wymaganych decyzji lub wymaganego wpisu do rejestru. W opinii ustawodawcy wzmocnienie sankcji w tym zakresie (zamiana kary grzywny na karę pieniężną w zakresie do 1 mln zł) pozwoli na skuteczniejsze działania Inspekcji Ochrony Środowiska w obszarze zwalczania nielegalnych działań w gospodarce odpadami i będzie miało wymiar dyscyplinujący dla podmiotów działających w tej branży.

Ustawodawca zdecydował się również na wprowadzenie sankcji w postaci administracyjnej kary za nieprowadzenie ewidencji odpadów albo prowadzenie tej ewidencji w sposób nieterminowy lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym. Wojewódzka Inspekcja Ochrony Środowiska będzie wymierzać karę pieniężną w wysokości od 1.000 zł do 1 mln zł.

W uzasadnieniu do nowelizacji czytamy, że: „(...) Obecna sankcja jest zbyt łagodna, gdyż w znacznej części przypadków dokumentacja ewidencji stanowi główne źród-

ło informacji na temat rodzajów i masy przyjmowanych do odzysku (zbieranych) odpadów (...)”. Zmiana ta podyktowana jest tym, że bardzo częstym naruszeniem stwierdzanym jest umyślne nieprowadzenie ewidencji lub prowadzenie jej w sposób niezgodny ze stanem faktycznym. Przedsiębiorcy decydują się na takie działanie, bowiem dotychczas sankcja za to wykroczenie była znacznie niższa niż za brak rejestracji w BDO. W praktyce takie postępowanie prowadziło do nielegalnych form zagospodarowania odpadów, których ujawnienie było praktycznie niemożliwe. W opinii ustawodawcy takie: „(...) Nierzetelne prowadzenie ewidencji odpadów prowadzi do wystąpienia zjawiska tzw. kreatywnej ewidencji, czyli wykazywania w dokumentacji tylko takich rodzajów i ilości odpadów, które »mieszczą się« w ramach decyzji regulujących gospodarkę odpadami przez dany podmiot i mogą być wykorzystywane w sprawozdawczości rocznej, również sporządzanej przez gminy w ramach systemu gospodarki odpadami komunalnymi”.

Nowe regulacje dotyczące wymierzania i nakładania kar mają pozwolić na obiektywne ustalenie ich wysokości, adekwatnie do stwierdzonego naruszenia, przy uwzględnieniu rodzajów odpadów, ich właściwości, ilości oraz wpływu na zdrowie, życie i środowisko, bez obaw, że sankcje w najwyższych wymiarach będą wymierzone na podstawie ilości nagromadzonych odpadów.

Odmowa wydania zezwolenia

Zmiana odpowiedzialności

Administracyjną karę pieniężną wymierza się m.in. za:

- zmianę klasyfikacji odpadów niebezpiecznych na odpady inne niż niebezpieczne przez ich rozcieńczanie lub mieszanie ze sobą, lub z innymi odpadami, substancjami lub materiałami, prowadzące do obniżenia początkowego stężenia substancji niebezpiecznych do poziomu niższego niż poziom określony dla odpadów niebezpiecznych,
- mieszanie odpadów niebezpiecznych różnych rodzajów, mieszanie odpadów niebezpiecznych z odpadami innymi niż niebezpieczne lub mieszanie odpadów niebezpiecznych z substancjami, materiałami lub przedmiotami,
- transport odpadów niezgodnie z wymaganiami, o których mowa w art. 24 ustawy o odpadach,
- magazynowanie odpadów niezgodnie z wymaganiami, o których mowa w art. 25 ust. 1–6 ustawy o odpadach,
- nieprowadzenie wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów albo prowadzenie tego systemu niezgodnie z przepisami art. 25 ust. 6a ustawy o odpadach,
- przekazywanie odpadów powstających w procesie mechaniczno-biologicznego przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych lub pozostałości z sortowania odpadów komunalnych, przeznaczonych do składowania, do instalacji komunalnej niezgodnie z art. 29a ust. 2 ustawy o odpadach,
- zbieranie odpadów wbrew zakazom, o których mowa w art. 23 ust. 2 ustawy o odpadach,
- zlecanie wykonywania obowiązku gospodarowania odpadami podmiotom, które nie uzyskały wymaganych decyzji lub wymaganego wpisu do rejestru,
- prowadzenie działalności w zakresie, o którym mowa w art. 50 ust. 1 ustawy o odpadach, bez wymaganego wpisu do rejestru,
- nieumieszczanie numeru rejestrowego na dokumentach sporządzanych w związku z prowadzoną działalnością,
- nieprowadzenie ewidencji odpadów albo prowadzenie tej ewidencji w sposób nieterminowy lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym,
- dokonanie zrzutu olejów odpadowych do wód, gleby lub ziemi.

przedsiębiorców i zwiększenie wysokości sankcji będzie mieć wpływ przy ubieganiu się o kolejne zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów. Zgodnie bowiem z art. 46 ust. 1e pkt 2 lit. b) ustawy o odpadach odmowna decyzja zostaje

wydana przedsiębiorcy będącemu osobą fizyczną, jeżeli co najmniej trzykrotnie wymierzono mu administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 194, w ostatnich 10 latach, w wysokości przekraczającej łącznie kwotę 150.000 zł.

Najczęściej popełniane błędy przy prowadzeniu ewidencji odpadów:

- nieprowadzenie karty ewidencji odpadów (uproszczona ewidencja odpadów),
- brak numeracji karty ewidencji odpadów,
- podawanie masy w dokumentach ewidencyjnych w kg,
- ewidencja tylko wybranych odpadów,
- ewidencja odpadów komunalnych,
- nieprawidłowa ewidencja odpadów wytworzonych poza instalacją,
- brak numeru BDO na karcie ewidencji odpadów,
- jedna ewidencja odpadów wspólna dla kilku miejsc prowadzenia działalności.

6. Koniec z jednorazowymi plastikami na mocy unijnych regulacji

Zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 czerwca 2019 r. nr 2019/904/UE w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko od 3 lipca 2021 r. w Unii Europejskiej powinny być zostać wycofane jednorazowe produkty z tworzyw sztucznych.

Wdrażanie unijnych regulacji

W Polsce przepisy tzw. dyrektywy plastikowej implementowane do porządku prawnego mają zostać w ustawie o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz niektórych innych ustaw. Niestety nie została ona przygotowana i wdrożona na czas.

Regulacje te mają na celu ograniczenie ilości produkowanych odpadów z tworzyw sztucznych.

Według Komisji Europejskiej ponad 80% odpadów w morzach stanowią tworzywa sztuczne. Tworzywa sztuczne gromadzą się w morzach, oceanach i na plażach z powodu powolnego tempa ich rozkładu. Pozostałości tworzyw sztucznych znajdujące się potem w organizmach morskich, takich jak: żółwie, foki, wieloryby i ptaki, także w organizmach ryb i skorupiaków, a zatem w łańcuchu pokarmowym człowieka.

Unia zakazuje plastiku

Zgodnie z unijnymi regulacjami

od 3 lipca 2021 r. z rynku powinny być całkowicie zniknąć jednorazowe produkty z tworzyw sztucznych oraz produkty wykonane z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych. Chodzi tu o:

- 1) patyczki higieniczne, z wyjątkiem patyczków objętych zakresem stosowania dyrektywy Rady 90/385/EEG lub dyrektywy Rady 93/42/EEG,
- 2) sztuczne (widelce, noże, łyżki, pałeczki),
- 3) talerze,
- 4) słomki, z wyjątkiem słomek objętych zakresem stosowania dyrektywy 90/385/EEG lub dyrektywy 93/42/EEG,
- 5) mieszadełka do napojów,
- 6) patyczki mocowane do balonów i służące do tego, by balony się na nich opierały, w tym mechanizmy tych patyczków, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które nie są rozprowadzane wśród konsumentów,
- 7) pojemniki na żywność wykonane z polistyrenu ekspandowanego, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika, oraz
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie,

w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność,

- 8) wykonane z polistyrenu ekspandowanego pojemniki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka,
- 9) wykonane z polistyrenu ekspandowanego kubki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka.

Dodatkowa opłata za pojemnik plastikowy

Projekt nowelizacji przewiduje, że przedsiębiorcy prowadzący jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomiczne, zobowiązani będą do pobierania opłaty od nabywającego opakowania jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego lub produkty w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego. Ponadto wymienieni przedsiębiorcy będą mieli obowiązek zapewnienia nabywcom dostępności w sprzedaży opakowań wielokrotnego użytku lub opakowań wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne.

Maksymalna stawka opłaty pobieranej od nabywcy opakowania może wynieść do 1 zł za jedną sztukę opakowania jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego. Opłata będzie mogła stanowić całkowity koszt opakowania dla nabywcy albo zostanie doliczona do ceny ustalonej przez jednostkę

handlową lub gastronomiczną. Wówczas cena składać się będzie z właściwej ceny opakowania jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego oraz doliczonej do niego opłaty.

Opłata ta ma na celu zniechęcenie konsumentów do nabywania opakowań jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego na rzecz opakowań i produktów z alternatywnych tworzyw lub opakowań i produktów wielokrotnego użytku.

Prowadzenie ewidencji opakowań

Projektowane przepisy zakładają obowiązek prowadzenia ewidencji, w postaci papierowej lub elektronicznej, liczby nabytych i wydanych ostatecznie nabywcę opakowań jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego w danym roku kalendarzowym. Przedsiębiorca prowadzący więcej niż jedną jednostkę handlu detalicznego lub jednostkę gastronomiczną ma prowadzić ewidencję

oddzielnie dla poszczególnych jednostek. Taka ewidencja ma być przechowywana przez okres 5 lat.

Nowe oznakowanie

W świetle dyrektywy 2019/904/UE specjalnemu oznaczeniu podlegają chusteczki nawilżone, podpaski higieniczne, tampony oraz aplikatory, wyroby tytoniowe z filtrami i filtry sprzedawane do używania z wyrobami tytoniowymi, kubki na napoje. Te produkty powinny być opatrzone widocznym, czytelnym i nieusuwalnym oznaczeniem na opakowaniu lub na samym produkcie informującym konsumenta o:

- odpowiednich metodach gospodarowania odpadami w przypadku danego produktu lub niewskazanych sposobach unieszkodliwiania odpadów w przypadku tego produktu oraz
- obecności tworzyw sztucznych w tym produkcie i o wynikającym z tego negatywnym wpływie na środowisko.

Pozostałe obowiązki wynikające z tzw. dyrektywy plastikowej:

- od 2025 r. nakrętki i wieczka plastikowe będzie można wprowadzić do obrotu tylko pod warunkiem, że będą one przymocowane na stałe do butelek i pojemników,
- od 2025 r. wszystkie butelki plastikowe muszą być wykonane minimum w 25% z materiału pochodzącego z recyklingu, a od 2030 r. – w 30%,
- do 2025 r. poziom zbiórki i recyklingu plastikowych butelek na napoje jednorazowego użytku ma wynieść 77%, a do 2029 r. – 90%.

7. Opata recyklingowa za torby foliowe

Otwieram sklep spożywczy. W ofercie będę miał też torby dla klientów: foliowe, oksydegradowalne, biodegradowalne oraz materiałowe. Wiem, że za torby foliowe należy pobierać opłatę recyklingową. Czy opłacie tej podlegają też torby biodegradowalne i oksydegradowalne? Czy muszę dokonać wpisu w Bazie danych o odpadach? Czy część opłaty recyklingowej mogę sfinansować z własnych środków i za wydawane torby foliowe pobierać od klienta symboliczne 5 gr?

Każdy przedsiębiorca, który prowadzi sklep lub hurtownię i udostępnia klientom torby na zakupy z tworzywa sztucznego objęte opłatą recyklingową, zobowiązany jest uzyskać wpis w rejestrze BDO.

Wpisu do BDO, na wniosek przedsiębiorcy, dokonują marszałkowie województw. Czytelnik powinien złożyć wniosek o wpis do rejestru BDO przed rozpoczęciem prowadzenia działalności gospodarczej. Dopiero po uzyskaniu wpisu można oferować klientom torby z tworzywa sztucznego podlegające opłacie recyklingowej.

Należy pamiętać o obowiązku wcześniejszego złożenia wniosku, bowiem marszałek województwa ma 30 dni od złożenia poprawnego i kompletnego wniosku na wpisanie do rejestru BDO (a zdarza się, że trwa to dłużej). Natomiast za prowadzenie działalności bez wymaganego wpisu do BDO grozi administracyjna kara pienięż-

na w wysokości od 5.000 zł do 1 mln zł oraz wymierzana przez sąd – kara aresztu albo grzywny.

Poza tym, przedsiębiorcy prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której są oferowane lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów sprzedawanych w tej jednostce, są zobowiązani pobrać opłatę recyklingową od klienta z tytułu wydania torby. Lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego oznaczają torby z uchwytem lub bez o grubości materiału poniżej 50 mikrometrów. Opłacie podlegają też pozostałe torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału równej 50 mikrometrów i więcej. Z opłaty recyklingowej są zwolnione bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego, tzw. zrywki o grubości materiału poniżej 15 mikrometrów, które są wymagane ze względów higienicznych lub oferowane

jako podstawowe opakowanie żywności luzem, gdy pomaga to w zapobieganiu marnowaniu żywności.

Obowiązek pobierania opłaty dotyczy toreb z tworzywa sztucznego. Przez tworzywo sztuczne traktować należy polimer w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia nr 1907/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r., do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje, i który może funkcjonować jako główny strukturalny składnik toreb na zakupy. Ponadto, w myśl art. 8a ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, oksydegradowalne torby na zakupy z tworzywa sztucznego mieszczą się w definicji lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego lub bardzo lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego.

Opłaty nie pobiera się natomiast przy wydawaniu klientom np. to-

reb papierowych, toreb w pełni biodegradowalnych niezawierających dodatków z tworzyw sztucznych (np. torby ze skrobi). Trzeba jednak zwrócić uwagę, że takie torby nie mogą zawierać w swoim składzie tworzyw sztucznych.

Stawka opłaty recyklingowej za jedną torbę wynosi 20 gr. Opłata ta ulega zwiększeniu o podatek VAT, chyba że sprzedający jest zwolniony z podatku VAT. Zgodnie z wyjaśnieniami zamieszczonymi na stronie serwisu informacyjno-usługowego dla przedsiębiorcy BIZNES.GOV.PL (www.biznes.gov.pl): „Sprzedaż toreb z tworzywa sztucznego na zakupy dokonywana na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych, podlega ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących na zasadach ogólnych – na paragonie fiskalnym umieszczana jest kwota zapłaty z tytułu sprzedaży torby (podobnie w przypadku faktury). Jeśli ta kwota jest wyższa niż opłata recyklingowa (czyli sprzedajesz jedną torbę za cenę wyższą niż stawka opłaty recyklingowej –

20 gr), nie musisz wyodrębnić na paragonie lub fakturze kwoty opłaty recyklingowej. Paragon lub faktura, które potwierdzają sprzedaż toreb, zawierają informacje o liczbie sprzedanych toreb i dlatego kwota opłaty recyklingowej będzie możliwa do ustalenia w łatwy sposób – przez przemnożenie liczby toreb i stawki tej opłaty za 1 sztukę (0,20 zł)”. Opłata w wysokości 20 gr może stanowić całkowity koszt torby lub zostać doliczona do ceny ustalonej przez sprzedawcę. Wówczas ostateczna opłata ponoszona przez konsumenta będzie składała się z właściwej ceny torby oraz doliczonej do niej opłaty

Opłata recyklingowa, która jest elementem należności za torbę, jest wliczana do podstawy opodatkowania z tego tytułu i jest opodatkowana podatkiem VAT w stawce 23%.

O ostatecznej cenie torby foliowej wydawanej klientowi decyduje sprzedawca, z tym że obowiązkowo musi pobrać opłatę recyklingową w wysokości 20 gr + VAT.

8. Lekarz ponosi opłaty z tytułu korzystania ze środowiska

Otwieram własną praktykę lekarską. W ramach świadczonych usług medycznych będę wykorzystywał samochód osobowy. Czy mam obowiązek dokonywania rozliczenia z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska?

Do rozliczania opłat z tytułu korzystania ze środowiska zobowiązane są podmioty korzystające ze środowiska w rozumieniu art. 3 pkt 20 Prawa ochrony środowiska. Jako takie traktuje się:

a) przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów Prawa przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) oraz przedsiębiorcę zagranicznego w rozumieniu przepisów ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2021 r. poz. 994 ze zm.), a także osoby

prowadzące działalność wytwórczą w rolnictwie w zakresie upraw rolnych, chowu lub hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego, b) jednostkę organizacyjną niebędącą przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów Prawa przedsiębiorców, c) osobę fizyczną niebędącą podmiotem, o którym mowa w lit. a), korzystającą ze środowiska w zakresie, w jakim korzystanie ze środowiska wymaga pozwolenia. Zgodnie z art. 4 Prawa przedsiębiorców przedsiębiorcą jest

osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą. Przedsiębiorcami są także wspólnicy spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej.

W świetle powyższego, Czytelnik prowadzący prywatną praktykę lekarską (bez względu na formę organizacyjną) jest przedsiębiorcą. Zatem skoro wykorzystuje samochód dla celów służbowych i zalicza do kosztów wydatki na zakup paliwa, to jest podmiotem korzystającym ze środowiska i cią-

ży na nim obowiązek dokonania rozliczeń w tym zakresie.

Warto w tym miejscu nadmienić, że nie wnosi się opłat z tytułu tych rodzajów korzystania ze środowiska, których roczna wysokość nie przekracza 800 zł. Do 31 marca danego roku trzeba przedłożyć marszałkowi województwa wykazy za rok poprzedni

zawierające informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz wysokości należnych z tego tytułu opłat. Z tym że obowiązek sprawozdawczy nie ma zastosowania do przedsiębiorców, u których roczna wysokość opłaty z tytułu każdego z rodzajów korzystania ze środowiska nie przekroczy 100 zł.

Przykład

Pan Jan prowadzi prywatną praktykę lekarską. Dojeżdżając na wizyty domowe do pacjentów korzysta z posiadanego samochodu osobowego. Wydatki na paliwo wlicza w koszty prowadzenia działalności. Zatem powinien dokonać rozliczenia z tytułu korzystania ze środowiska.

Wyliczona przez niego opłata wyniosła 94 zł. W związku z tym, że jest to jedyny rodzaj korzystania ze środowiska podlegający rozliczeniu u pana Jana, nie musi on ponosić tej opłaty i nie musi też wypełniać obowiązków sprawozdawczych.

9. Opłata środowiskowa za środki dezynfekujące

W związku z sytuacją epidemiczną w firmie są kupowane i wykorzystywane środki dezynfekujące. Czy podlegają one opłacie środowiskowej?

Opłatę za korzystanie ze środowiska ponosi się z tytułu:

- wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza (środki transportu, przeładunek benzyn silnikowych, ogrzewanie oraz technologie powodujące emisję zanieczyszczeń do powietrza, takie jak np. malowanie, spawanie),
- wydanych uprawnień do emisji na zasadach określonych w ustawie o systemie handlu uprawnieniami,
- składowania odpadów.

W opinii Ministerstwa Klimatu i Środowiska opłacie tej podlega również emisja do powietrza lotnych związków organicznych z płynów do dezynfekcji. Resort klimatu w piśmie z dnia 15 lipca 2020 r., nr DPK_I.021.21.2020.AB (stanowiącym odpowiedź na zapytanie Dyrektora Departamentu Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Opolskiego), wskazał, że zgodnie z art. 285 Prawa ochrony środowiska opłaty

za korzystanie ze środowiska za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza ponosi się za wszystkie substancje wprowadzone do powietrza w danym okresie rozliczeniowym, także za wprowadzone w sposób niezorganizowany – dotyczy to również wykorzystania środków dezynfekcyjnych (emisja LZO). W związku z panującą pandemią koronawirusa środki do dezynfekcji udostępniane są przez przedsiębiorców zarówno pracownikom, jak i klientom. Ministerstwo wskazuje, że prawidłowość założeń przyjętych przez podmiot korzystający ze środowiska, jak i sposób wliczenia wysokości opłaty oraz inne ustalenia dokonane przez podmiot na potrzeby określenia wysokości opłat z tytułu wprowadzania substancji do powietrza podlegają ocenie i weryfikacji tylko i wyłącznie organu właściwego w sprawach opłat, czyli urzędu marszałkowskiego, odpowiadnego ze względu na miejsce rejestracji podmiotu korzystającego ze środowiska.

Zaprezentowane stanowisko jest wyłącznie opinią i nie może być traktowane jako wiążąca wykładnia przepisów. Jednakże wprowadziło wiele kontrowersji. Część urzędów marszałkowskich deklaruje, że nie będzie egzekwowała opłat z tego tytułu od przedsiębiorców. Urzędy te powołują się bowiem na art. 2 ust. 2 pkt 2 Prawa ochrony środowiska, zgodnie z którym przepisów ustawy (w tym m.in. dotyczących opłat z tytułu korzystania ze środowiska) nie stosuje się w zakresie ponoszenia opłat w razie prowadzenia działań ratowniczych – a za takie uznać można stan epidemii.

Każdy przedsiębiorca mający wątpliwości co do obowiązku dokonania rozliczenia opłat z tytułu korzystania ze środowiska może zwrócić się o wydanie wyjaśnień. Organem właściwym w sprawie opłaty jest urząd marszałkowski właściwy ze względu na miejsce rejestracji przedsiębiorcy.

10. Opłata za auto w leasingu

Posiadam dwa leasingowane samochody wykorzystywane na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej. Czy w tym przypadku muszę ponosić opłaty środowiskowe?

Do ponoszenia opłat za korzystanie ze środowiska z tytułu wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza ze spalania paliw przez środki transportu zobowiązany jest podmiot, na który wystawione są faktury za benzynę, gaz, olej napędowy, gaz propan-butan czy za biodiesel. Oznacza to, że przedsiębiorca musi uregulować opłatę również w sytuacji, gdy pracownik do wykonywania pracy wykorzystuje prywatny samochód, a faktury za paliwo wystawiane są na firmę, czy w sytuacji, gdy na potrzeby firmy wykorzystuje leasingowany samochód.

W przypadku samochodów stawki zależą od:

- rodzaju paliwa,
- kategorii auta,
- daty ich rejestracji,
- posiadania certyfikatów potwierdzających spełnienie europejskich norm emisji spalin.

Opłaty za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza wynikają-

ce z eksploatacji niestacjonarnych urządzeń technicznych uregulować należy do końca marca każdego roku (za rok ubiegły). Trzeba je wpłacić na rachunek urzędu marszałkowskiego właściwego ze względu na miejsce rejestracji firmy.

Kalkulator opłat środowiskowych z tytułu wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza ze spalania paliw przez środki transportu dostępny jest w serwisie kalkulatory.gofin.pl.

Podstawa prawna

Ustawa z dnia 13.06.2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114 ze zm.)
Ustawa z dnia 27.04.2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 ze zm.)
Ustawa z dnia 14.12.2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779 ze zm.)